

Libertate și proprietate în perspectiva libertarianismului de stânga

Laura-Elena FAUR

ECONOMIC FREEDOM

Libertarienii văd libertatea individuală ca fiind cea mai înaltă valoare politică și înțeleg constrângerea ca fiind opusul acestei libertăți.

Liberalismul este adesea văzut în primul rând ca o filozofie a libertății economice și caută să definească și să justifice puterile legitime ale guvernării în termenii anumitor drepturi individuale naturale sau date de Dumnezeu.

Scopul guvernării, potrivit liberalilor, este de a proteja drepturile individuale și, în general, liberalii au susținut că puterea guvernamentală ar trebui să se limiteze la ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestei sarcini.

Sfera și puterile guvernului ar trebui limitate astfel încât să permită fiecărui individ atâta libertate de acțiune cât este în concordanță cu o libertate similară pentru toți ceilalți.

Indivizii ar trebui să fie liberi să se comporte și să dispună de proprietatea lor după cum consideră de cuviință, cu condiția ca acțiunile lor să nu încalce libertatea egală a celorlalți.

La începutul secolului XX, mulți liberali au început să se îngrijoreze de faptul că inegalitățile persistente de venituri și bogăție și ritmul extraordinar al schimbărilor sociale subminau democrația și amenințau alte valori liberale clasice, cum ar fi dreptul la autonomie morală.

De frică de ceea ce ei considerau un nou „despotism al bogăților”, liberalii moderni au susținut reglementarea guvernamentală a economiei și a industriilor majore, impozitarea mai aspră a celor bogați, legalizarea sindicatelor și introducerea diferitelor servicii sociale finanțate de guvern, cum ar fi asigurarea obligatorie pentru accidente.

Libertarienii susțin întruchiparea unei economii de piață liberă - o ordine economică bazată pe drepturi de proprietate privată, libertatea contractuală și cooperarea voluntară.

Libertarienii văd redistribuirea bogăției în statele democratice contemporane ca pe o utilizare nejustificată a constrângerii care încalcă drepturile individuale.

Așa cum oamenii au un drept puternic la libertatea individuală în afacerile lor personale și sociale, susțin libertarienii, ei au și un drept puternic la libertate în afacerile lor economice.

Drepturile la libertatea de contract și de schimb, libertatea de ocupare și proprietate privată sunt luate la fel de în serios ca și dreptul de a alege prietenii personale, articolele de vestimentație, religia, etc.

Economic
Freedom

Matters

LEFT

RIGHT

Este popular să se eticheteze libertarianismul drept o doctrină „de dreapta”, însă pe probleme sociale – mai degrabă decât economice – libertarianismul tinde să fie „de stânga” în susținerea libertății sociale radicale sub forma libertății de asociere, de exprimare culturală și religioasă și eliberare sexuală.

Libertarianismul de stânga este înțeles adesea ca implicând un angajament față de două idei principale: (a) drepturi depline sau aproape depline de proprietate și (b) un principiu egalitarist al dreptății distributive pentru a reglementa dreptul de proprietate asupra resurselor lumii.

Libertarianismul de dreapta susține că astfel de resurse pot fi însușite de către prima persoană care le descoperă, amestecă munca ei cu ele sau pur și simplu le revendică.

Libertarianismul de stânga, prin contrast, susține că resursele naturale neînsușite aparțin tuturor într-un mod egalitarist.

Provocarea profundă și dificilă pentru toți libertarienii este de a determina cum valorile gemene ale libertății și egalității pot fi împăcate în cadrul unei singure teorii despre dreptate.

Prin combinarea angajamentului libertarian față de stăpânirea deplină de sine cu un principiu egalitar pentru proprietatea asupra resurselor naturale, libertarienii de stânga oferă o relatare a dreptății care pare să ia în considerare atât libertatea individuală, cât și viziunea egalitară a modului în care oportunitățile sau avantajele trebuie distribuite.

Human beings are born with different capacities. If they are free, they are not equal. And if they are equal, they are not free.

— Aleksandr Solzhenitsyn

